A°. 1837. N°. 51.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 29 April.

ZWITSERLAND, den 21sten April.

Tusschen de hervormde regering van het kanton Geneve en de katholijke geestelijkheid, welke zij op haar grondgebied heeft, bestaan sints langen tijd oneenigheden. De regering is, om de katholijke bevolking geene reden tot klagten te geven, ten aanzien van de katholijke godsdienst en hare bedienaren steeds met groote omzigtigheid te werk gegaan, en door deze omstandigheid schijnt wel het grootste gedeelte der laatsten aangemoedigd te zijn geworden, om in 1835 te onderteekenen een hekelschrift tegen de regering, vol onbillijke beschuldigingen, en wel in den vorm van eenen zendbrief van *Peter Tobias*, bisschop van Freiburg en Lausanne, tot wier stift zij behooren. Men kan dit geschrift geen ander oogmerk toe schrijven; dan om de Geneefsche katholijken met wantrouwen en geloofshaat te vervullen, en de (armere) katholijke bevolking, tegen de (rijkere) hervormde en de regering op te ruijen; een toeleg, die in 1834 en 1835 in alle dergelijke streken van Zwitserland te bespeuren was, en tot leus had: de godsdienst is in gevaar. Deze plannen zijn verijdeld, omdat zij op geene werkelijk bestaande gisting gegrond waren, en de regeringen zich meest verstandig en welberaden gedroegen. De Geneefsche regering nam van de zaak natuurlijk kennis, en besloot, geenen der geestelijken, die mede onderteekend hadden, in een ambt meer te bevestigen; doch de bisschop benoemde er evenwel twee tot pastoor, te Thonex en Lancy; toen de staatsraad andere benoemingen verlangde, verzocht de bisschop om inschikkelijkheid, omdat al de vicarissen van het kanton onderteekend hadden, en nieuwe benoemingen derhalve moeijelijk te doen waren; de staatsraad dreigde met intrekking der bezoldingen, de bisschop deed opmerken, welken onaangenamen indruk zoodanige maatregelen op de katholijke bevolking zou maken, en hoe deze en andere onderteekenaars niet zoo hard moesten gestraft worden, omdat zij alleen door aan zedelijke drangredenen toe te geven onderteekend hadden; terwijl het drukken van den brief hun bedrijf niet was geweest. Daar de bedoelde geestelijken genoegzaam lieten blijken, dat hunne gezindheden nog dezelfde waren, en de gestelde termijn van 1 Maart verstreken was, liet de staatsraad de bezoldingen niet meer uitbetalen, en verlangde andermaal nieuwe benoemingen; de bisschop gaf te kennen, dat hij naar Rome berigt zou zenden, de staatsraad, dat dezelve daarop geen acht zou slaan, vermits voor zoodanige aangelegenheden sints 1820 een stellig verdrag bestond. In November gaf de bisschop ten aanzien van het beginsel toe, doch uitte daarbij de hoop, dat de regering nu te eerder ten aanzien der personen haar besluit veranderen zoude. De regering heeft dit geweigerd, en de bisschop zal nu wel niet anders doen kunnen, dan onder zachte vormen toe te geven, gelijk Rome zelf dit te zijner tijd in Solothurn en Chur-St-Gallen gedaan heeft. — Anders dan die bisschop heeft zijn ambtgenoot voor Bazel en Solothurn, de bisschop *Jozef Antoon Salzmann*, zich gedragen. De pastoor *Cuttat* van Puntrut, is als hoofdstichter der onlusten in Jura voortvlugtig geworden, en heeft daardoor zijn ambt verbeurd. Tegen den opvolger *Baré* werden bij den bisschop klagten ingebragt; doch deze antwoordde daarop, dat hij door dit adres zeer bedroefd was geworden, en zich alleen daardoor weder had kunnen troosten, dat de onschuld van *Baré* volkomen blijkbaar was, tegen wien dan ook niets wezenlijks kon ingebragt worden. De adressanten behoorden, zoo zeide deze bisschop verder, hunnen gemoedelijken herder te beminnen, den bisschop en de regering te gehoorzamen; zoo niet, dan zou hij volgens zijnen staatseed verpligt zijn de zaak aan de regering bekend te maken.

— Uit Puntrut wordt het volgende geschreven: Reeds sedert eenigen tijd hebben tusschen de partijen in het Puntrutsche weder vrij sterke botsingen plaats, en op Zondag den 16den dezer ging dit zoo ver, dat de militie tot herstel der openbare rust moest opkomen. De naaste aanleiding tot deze onlusten waren de municipale verkiezingen te Puntrut. In weerwil der staatshervorming van het kanton Bern is de meerderheid van den municipalen raad dier stad uit zoogenaamde aristocraten en kerkelijkgezinden blijven bestaan; eene zaak, welke natuurlijk de liberale partij volstrekt niet bevallen kon. Deze stelde derhalve bij de verkiezingen van dit jaar alles in 't werk, om hare tegenstanders eindelijk eens uit het veld te slaan; doch gebruikte, zoo het schijnt, niet de liberaalste middelen tot bereiking van haar oogmerk, daar zij zich b. v. bediende van de hulp van lieden, die geen stemregt hadden en dit nogtans wilden uitoefenen. De aristocraten, hiervan verwittigd, wisten te bewerken, dat het werk der verkiezingen bij herhaling verschoven werd. Eindelijk bepaalden de overheden toch, dat op Zondag den 16den dezer daartoe zou overgegaan worden, en in weerwil van hetgeen daarentegen gedaan werd, vond dit dan ook werkelijk plaats. De liberale partij zegevierde, en zoodra de uitslag der stemming bekend was, trok een aanzienlijk getal van hare tegenstanders naar het raadhuis, dreigende hetzelve te bestormen. Daardoor kwam het op straat tot vechterijen. Na veel getier en vele vuist- en andere slagen, kwam de overheid met de gewapende magt tusschen beiden en de rust werd hersteld.

LONDEN, den 23sten April.

De hertog van *Wellington* heeft in het Hoogerhuis den 21sten dezer het ministerie ten opzigte van Spanje gegispt. Hij zeide onder anderen: «Indien de operatien van den generaal *Evans* niet kunnen geregtvaardigd worden, dan kan de tegenwoordigheid van onze zeetroepen zulks nog veel minder: hunne hulp is voor den soldaat even zoo min vereerend geweest als voor het bestuur. Indien het gouvernement het voornemen heeft tusschenbeide te treden, laat het dan hiervan kennis aan het Parlement geven: dit is het eenigste gedrag hetwelk eene groote natie te volgen heeft.»

— Te Manchester hebben Dingsdag wanorden plaats gehad, welke den volgenden dag zijn herhaald. Men heeft toen verscheidene werklieden gearresteerd, welke zich tegen de politie-bedienden hebben verzet, van welke er eenige gewond zijn. De inwoners hebben die dagen hunne winkels gesloten.

Van den 24sten.

De Koningin bevindt zich veel beter. De Hertog van Cambridge heeft eenige dagen bij H. H. M. M. ten bezoeke doorgebragt.

— Laatstl. Donderdag is te Birmingham eene talrijke vergadering van kooplieden gehouden, met het doel om middelen te beramen ter ondersteuning van de arbeidende volksklasse.

PARIJS den 25sten April.

Gisteren heeft de Koning den raad der ministers gepresideerd, welke van 11 tot 1 ure heeft geduurd.

— Verscheidene gewezen ministers, als de heeren *Guizot*, *Duchatel*, *Gasparin*, *Persil* en *de Remusat* hebben gisteren de eer gehad bij den Koning het middagmaal te houden.

— Het *Journal des Débats* is het nieuwe ministerie niet toegedaan, verklaart geen vertrouwen in hetzelve te hebben, en zijne hoop op de Kamer te vestigen. — Heden zegt het dagblad: «In de Kamer der vertegenwoordigers is, op voorstel van den minister van financiën, aan de orde van den dag gesteld (na de wet op de supplementaire credieten) de wet, betrekkelijk de huwelijksgift aan de Koningin der Belgen. Maar de oppositie zal, door den heer *Odillon Barrot*, het ministerie plegtig afvragen, rekenschap van de geheime domeinen te doen, ten einde zich te overtuigen, of dezelve niet voldoende zijn.»

— Dagelijks worden aan de prefecture klagten ingeleverd betrekkelijk de menigte plakaten en teekeningen, welke dagelijks aan de huizen van verschillende particulieren worden aangeplakt.

'sGRAVENHAGE, den 27sten April.

Gedurende den afgeloopen winter, heeft men meermalen gewag gemaakt van de praal, welke ook door het Engelsche gezantschap in deze residentie wordt aan den dag gelegd. Naar men verneemt, is er echter thans eene partij (bal en souper) bij den Engelschen minister aan ons hof, Sir *Ch. Disbrowe*, op handen, welke, zoo men verzekert, alle de vroeger plaats gehad hebbende, in luister moet overtreffen. Sedert acht dagen moet men reeds met het toebereiden van dit gastmaal, hetwelk in de eerste dagen der maand Mei zal worden gehouden, bezig zijn. De uitgezochtste schotels zijn daartoe uit Engeland ontboden. In den tuin van het hôtel, hetwelk door den Engelschen minister bewoond wordt, zal een orkest worden geplaatst, hetwelk, door oranje- en andere boomen gemaskeerd, door de balgasten niet zal worden ontwaard. De zaal, waarin de partij zal gehouden worden, en welke van elegante buffetten voorzien zal wezen, zal met de vlaggen van met Engeland in vriendschap verkeerende volken, worden versierd. Naar men wil, zullen onderscheidene leden van het Koninklijke gezin dit feest bijwonen. Voor Hoogstdezelven zal een bijzonder van souper 40 couverts worden aangerigt. Inzoo verre kan [illegible] melding dezer bijzonderheden meer belangrijk geacht worden, [illegible] zij mede ten blijke kunnen verstrekken, dat de betrekkingen [illegible] Engelsche hof op een goeden voet staan.

— Tweede Kamer der Staten-Generaal. (Zitting van Woensdag 26 April.)

Opening ten half twee ure. Lezing en goedkeuring der notulen van Dingsdag, 18 dezer.

Wordt gelezen eene koninklijke boodschap, waarbij, ter voldoening aan art. 58 der Grondwet, aan de Kamer kennis gegeven wordt van eene tusschen onze Regering en die van het Vorstendom Reuss geslotene overeenkomst, strekkende tot wederzijdsche afschaffing van het *jus detractus* (aftogtsregt), en der belasting op de landverhuizing. Deze stukken zullen worden gedrukt en rondgedeeld.

Door de heeren *Verweij-Mejan* en *Binkes* wordt, namens de commissie tot de verzoekschriften, verslag gedaan op de volgende in hare handen gestelde stukken, als: 1o. op drie verzoekschriften van verveeners en arbeiders aan het Stads-Kanaal in Groningen, alsmede te Brunnerveen, Drouw en Derveen en Oostermoer in de provincie Drenthe, die op de afschaffing van den accijns op den turf aandringen; 2o. op een van den heer *H. D. van Hoogstraten*, en andere eigenaars of huurders van tuinhuizen en koepels, wonende te Rotterdam, die zich over de deswege van hen gevorderd wordende personele belasting beklagen; 3o. op twee verzoekschriften van grossiers in manufacturen, te Amsterdam en Rotterdam, die hunne bezwaren nopens het misbruik, hetwelk van de *surseance* gemaakt wordt, doen kennen; 4o. op een van het gemeente-bestuur van Hilvarensbeek (Noord-Braband), dat verlangt, dat bij de indeeling des Rijks in regterlijke arrondissementen en kantons, die gemeente niet met Oirschot onder hetzelfde kanton-geregt mogen worden gerangschikt. Alle deze verzoekschriften zullen op voorstel der Commissie ter griffie worden nedergelegd, terwijl het 1ste, 3de en 4de der gedane verslagen tevens zullen worden gedrukt en rondgedeeld.

Door de centrale afdeeling wordt verslag gedaan op het ontwerp van wet tot tijdelijke aanvulling der bepalingen omtrent de enkele en bedriegelijke bankbreuk. Wordt besloten de beraadslagingen over dit ontwerp vast te stellen tegen aanstaanden Vrijdag, 's middags ten 12 ure.

Nog doet de centrale afdeeling verslag nopens het ontwerp, tot verbetering van nog eenige, in het hernieuwde wetboek van koophandel ontdekte misstellingen. Daaruit blijkt dat er geene bedenkingen tegen deze voordragt zijn gemaakt, maar dat men nog meerdere veranderingen in het vastgestelde wetboek zou gewenscht hebben. — De beraadslagingen over dit ontwerp zullen na den afloop van die, betrekkelijk het eerste ontwerp, gehouden worden.

Daarna wordt de vergadering tot overmorgen gescheiden.

BREDA, den 26sten April.

Naar wij vernemen zullen dit jaar de troepen het legerkamp van Reijen wederom betrekken, en zulks even als in het vorig jaar, bij aflossing, in twee gedeelten; zullende de eerste divisie, onder bevel van Z. Exc. den luitenant-generaal baron *van Geen*, met den 1sten Junij, het eerst in hetzelve gelegerd zijn.

ROTTERDAM den 26sten April.

Dezen nacht omstreeks half twee ure ontdekte men hier brand in het huis van den heer *N. M. Vink*, op de Zuidblaak, welke zoo snel toenam, dat binnen korten tijd de bovenverdieping geheel in de asch werd gelegd, ondanks de trouwe en spoedige hulp door de brandspuiten toegebragt. De brand is ontstaan in eene kamer op de tweede verdieping aan de straat, waarin een vriend der familie, de wel eerw. heer *D. Bax*, predikant te Zutphen, sliep, die ongelukkiglijk zijn dood in de vlammen gevonden heeft. De overige bewoners hebben zich, doch ter naauwernood, gered.

Mengelwerk.

Over onze Uitzigten.

Onder dit opschrift geeft ons de *Utrechtsche Courant* van den 17den dezer, «om te doen zien dat het denkbeeld van *geheele* scheiding hoe langer zoo minder het algemeene denkbeeld der natie is", een ingezonden stuk, ten voordeele eener afzonderlijke regering van *Nederland* en *Belgie* door *denzelfden vorst*. Wie *diezelfde* vorst zou moeten zijn, onze vereerde Koning of LEOPOLD, wordt niet gezegd. Wij willen dus maar onderstellen dat het onze Koning is, dien de *Utrechtsche Courant* of zijn correspondent, *volens nolens*, over *Belgie* wil laten heerschen. Doch wat dan met LEOPOLD gedaan? En *Frankrijk*, en *Engeland*, die, gelijk onze politicus niet zal tegenspreken, LEOPOLD in *Belgie* wilden, en nog willen, hoe daarmede gehandeld? Dit zijn toch nog al belangrijke zwarigheden, welke de voorstander der vereeniging onder *denzelfden vorst* had dienen op te lossen. Koddig genoeg, de correspondent beweert, dat men, door alleen nadeelen, verbonden aan datgeen wat men bestrijdt, op te sommen, anders denkenden niet overtuigt; en in stede van die ware aanmerking, welke hij zekerlijk niet uitgevonden heeft, in toepassing te brengen, wederlegt hij geene enkele der zwarigheden, en doet niets anders dan opsommen hetgeen hij als voordeel beschouwt! zonder zich overigens om waarheid of welvoegelijkheid te bekommeren.

Zie hier, vooreerst, hoe hij zich niet ontziet de waarheid te verminken: «De discussie der onlangs aangenomene financiële wetten heeft weder ter sprake gebragt, al wat, sedert 1830, ten aanzien van het al dan niet wenschelijke van eene hereeniging met *België* is verhandeld geworden." Wij vorderen den schrijver op, *éénen* vertegenwoordiger te noemen, die tijdens de discussie der onlangs aangenomene financiële wetten, iets ten voordeele eener hereeniging met *België* gezegd heeft. Allen, integendeel, die het onderwerp behandelden, hebben hunnen wensch naar eene spoedige scheiding te kennen gegeven. De Koning, bij elke gelegenheid, de Veldmaarschalk Prins van ORANJE, tijdens onzen intogt in *België*, de Staten-Generaal, aanhoudend, al onze dagbladen, uitgenomen de *Utrechtsche Courant* en wijlen *de Waakzame*, hebben van de scheiding als eene besliste zaak gesproken, die dan ook door onze regering bij het traktaat van 1833 erkend is. De *Utrechtsche Courant* en hare correspondenten zijn nu *de eenigen*, die een ander gevoelen koesteren; zulks staat hun vrij, ongetwijfeld; maar het staat hun niet vrij te vertellen, dat de discussie der onlangs aangenomene wetten weder ter sprake gebragt heeft al wat, sedert 1830, ten aanzien van het al dan niet wenschelijke van eene hereeniging met *België* is verhandeld geworden", want over *het wenschelijke* is *niets* gezegd. Geen vertegenwoordiger, geen dagblad, geen vlugschrift, geen schrijver hoegenaamd heeft er van gerept. Niemand, dan de *Utrechtsche Courant* en hare naamlooze correspondenten, wenscht eene hereeniging met *België*. Of wil de *Utrechtsche Courant* soms haar gevoelen als dat der provincie *Utrecht* doen voorkomen, — welnu, zoo geve men er ons een bewijs van: laat de vertegenwoordiger uit die provincie, welke dit jaar aftreden moet, ten voordeele der hereeniging pleiten, dan kunnen de Staten van *Utrecht*, door zijne al dan niet herkiezing, hun gevoelen te dien aanzien te kennen geven.

Onwelvoegelijk, en hoogst onwelvoegelijk van den correspondent, noemen wij de volgende uitdrukking, die tevens als proef van zijnen stijl strekken mag: «Ik weet wel, dat eenige zeer weinigen zich niet schamen, zich zoo dom aan te stellen, dat zij zich verbeelden, dat men met de zoogenaamde Belgische regering zou kunnen onderhandelen." Indien het diepe doorzigt van den welsprekenden man, hem het domme heeft doen inzien van de meening, dat men met *België* zou kunnen onderhandelen, goed; hij bewijze dan, dat die meening dom is; daartoe heeft hij regt, maar hij heeft geenszins regt om *valschheid* en *kwade trouw* bij anderen te *onderstellen*, gelijk hij in den aangehaalden volzin doet. Ongetwijfeld is zulks gemakkelijker dan bewijzen; maar indien men niet bewijzen kan, waarom dan voor een *Nederlandsch* publiek de pen opgevat?

Nu nog eenige magtspreuken, in het artikel voorkomende, en de zoogenaamde voordeelen van eene vereeniging *onder eenen Vorst*, met een enkel woord toegelicht.

«De onbevooroordeelden in dezen zijn het algemeen eens, dat bijna alle aanleiding tot de betreurenswaardige gebeurtenissen dezer laatste jaren, en zelfs die tot de vroegere moeijelijkheden en nadeelige botsingen tusschen de twee groote afdeelingen des rijks, ter goeder trouw, nergens anders in kunnen worden gezocht en gevonden dan in het radicale gebrek der primitieve zamenstelling van het rijk" — Hier merken wij slechts aan, dat de *onbevooroordeelden* geenszins bijna al die aanleidingen aan het radicale gebrek der primitieve zamenstelling toeschrijven, maar dezelve ook gedeeltelijk aan menige feil, door de regering begaan, wijten.

Tot de vermelding der voornaamste voordeelen der vereeniging *onder éénen Vorst* overgaande, zegt de correspondent: «Het inwendig bestuur der beide landen, onafhankelijk blijvende, zou geene zwarigheden opleveren." Deze verklaring staat daar als een axioma; volstrekt geen bewijs. Wij evenwel gelooven, integendeel, dat het inwendig bestuur meerdere zwarigheden opleveren zou *onder éénen Vorst*, dan onder twee. Men herinnere zich het zoo juiste gezegde van eenen edelen vertegenwoordiger: de Koning zou de eenige Belg in *Holland*, de eenige Hollander in *België* zijn. Beiderzijds zou men den Vorst mistrouwen, zoodra er van zijnentwege een maatregel voorgesteld wierd, schijnbaar in het voordeel van het andere land. Wijders zou het geene geringe zwarigheid zijn, dat de Koning het eene jaar bij het eene volk, het volgende bij het andere zou moeten verkeeren, bij het eene wetten en instellingen goedkeuren, welke het andere wraakt. «Ten aanzien der industriële belangen (die zoo dikwerf ter sprake zouden komen) — zou, zegt de correspondent, de geheele questie (indien men dat bastaardwoord volstrekt gebruiken wil, moet het zijn *kwestie* of *quaestie*, waarvoor wij het goed Hollandsche *vraag* of *vraagpunt* bezitten; *questie*, als het iets beteekent, beteekent *klagt*) zijn, of die regeling niet gemakkelijker tot wederzijdsch genoegen zou kunnen afloopen, wanneer dezelfde Souverein als bestuurder en middelaar daar tusschen trad? Velen zullen dit met ons gelooven." Velen niet. Twee eigen vorsten, elk voor zijn eigen volk onderhandelende, zullen meer vertrouwen vinden, dan *een Vorst*, die steeds aan eene zijde van gezindheid voor de andere zou worden beschuldigd. Men neme bij voorbeeld het belangrijke punt der Kolonien, waarop, volgens den correspondent «ons uitsluitend bezit zou kunnen gehandhaafd worden." — Ook tot genoegen der Belgen?? «Niets zou verhinderen, zegt hij verder, dat aan *Antwerpen*, de eenige (?) zeehandelstad dier gewesten, eenig voordeel wierd gegund, behoudens nog grootere voorregten voor onze zeehandelsteden." Ziet hij soms de Antwerpenaars voor gek aan? Wat zouden zij om voorregten geven, overtroffen door *grootere voorregten* van andere steden. *Voorregten* buitendien behooren tot despotieke rijken, maar bestaan niet in vrije staten; want een *voorregt* voor den eenen is, noodwendig een *nadeel* voor den anderen; bij gevolg *eene schending van regt*. Een constitutionele Koning heeft geene *voorregten* te verleenen.

Wat betreft de buitenlandsche verdediging, dien aangaande is in deze Courant nog onlangs genoeg gezegd, om er hier niet weder op nieuw over uit te weiden. Wil men zich, vereenigd met *België*, veiliger wanen, zoo moet men eerst *bewijzen*, dat die vereeniging ooit welgemeend zijn kan; dat de belangen en gevoelens der twee volken niet te zeer uiteen loopen, om *Nederland* ooit van Belgische trouw afhankelijk te maken. Moge dan de correspondent niet zoo gerust als eenigen achter onze rivieren en sterkten zijn, wij zijn er geruster dan achter een Belgisch leger! en huiveren ook gansch niet «voor het aangroeijen van de steden van een Groot-Hertogdom van *Westphalen* of van *den Neder-Rijn*, boven dat van de hoven van *St. James* of van *Berlijn*," hoe *gebeurlijk* zich de achter onze rivieren en sterkten zoo ongeruste vriend der vereeniging zulks voorstellen moge. Dit alleen zijn wij met hem eens, dat wij ter goeder trouw — geen heil in den *tegenwoordigen stand* onzer zaken zien.

De Thugs, eene sekte van moordenaars, in Indië.

(*Vervolg van No 49*).

Reeds in de zesde eeuw bestond het *thugismus*. De reiziger THEVENOT, spreekt van struikroovers, de behendigste der wereld, zegt hij, en die op den reiziger eenen strik werpen, zoo kunstig vervaardigd, dat zij hem in een oogenblik verworgen, alvorens hij tijd heeft om hunne bedoeling te vermoeden. Thans gaan zij met zoo veel slimheid en voorzorg te werk, dat men schier nooit van *thugs* zou hooren spreken, ware het niet dat de lijken, welke zij bij honderden in putten, in de beddingen der rivieren, in het lommer der bosschen verstoppen, hunne talrijkheid en de geheime magt van hunne vereeniging verkondigden.

Zij verdeelen zich in *thugs* van het noorden en *thugs* van het zuiden. Deze laatsten verachten hunne broeders van het noorden, die de overlevering niet ongeschonden bewaard hebben, en die (zeggen de Oostelingen) tot eene lagere kaste behooren. De ware *thug* vermoordt geene vrouw, van wat stand of ouderdom ook; elke fakir, bard, musikant, danser, veger, oliekoop, bleeker, smid, timmerman, koeherder, gaat ongemoeid. Men ontziet ook de verminkten, de leprozen, en de dragers van Gangeswater, indien hunne kruiken vol zijn; zijn zij ledig, zoo doodt men den drager zonder schroom. Deze uitzonderingen zijn het gevolg van den bijzonderen eerbied voor de genoemde bedrijven, en van een godsdienstig gevoel. De *thugs* van het zuiden overtreden deze regelen nooit; wat die van het noorden betreft, welke, volgens hunne tegenstanders, gesproten zijn uit de zeven Muselmansche stammen, weleer te *Dehly* gevestigd, dezen hebben zich heilloze afwijkingen veroorloofd. Men verhaalt, dat een keizer van *Dehly* deze stammen verdreef, omdat zij eenen zijner bedienden hadden vermoord; waarop zij dan de wijk namen naar *Hydra*, vervolgens naar *Chouboum*, en eindelijk naar *Kaliesinda*. In 1812 bevond zich aldaar werkelijk hun hoofdkwartier, waar de heer HALHED hen overviel.

De *thug* beschouwt medelijden als hoogst misdadig, wanneer het wigcheltesken den moord beveelt. Een regter stelde aan DOURGA, Muselmanschen *thug*, de volgende vraag voor: «Ondersteld, gij hebt het orakel geraadpleegd en het is uitmuntend; maar de reiziger, dien gij vermoorden wilt, is arm, en gij gevoelt medelijden, wat zult gij doen? zult gij hem laten gaan? — Hem laten gaan! (riep DOURGA met verontwaardiging uit) Hem laten gaan! *Koubhie nouhine! Koubhie nouhine!* Men moet hem dooden! Men moet hem dooden! — Men moet altijd gehoorzamen (vervolgde FERINGIE, de Bramien). Ik heb er gedenkwaardige voorbeelden van gezien. Het orakel was gunstig; doch de reiziger schier arm. Toen men zijne zakken opende, vond men dat het orakel waar gezegd had, en dat zij behoorlijk gevuld waren. Ja, voegde er een ander bij, het voorteeken is onfeilbaar! Al bezat de onderhavige reiziger weinig, men moet hem van kant maken. De volgende zal beter zijn.

Als men overweegt dat de vereering van DEVI, Indische godin, de grondslag uitmaakt der vereeniging, zal men zich verwonderen, zoo veel Muzelmannen onder de *thugs* te vinden. Dit is eene der eigenaardigheden van deze broederschap zonder voorbeeld.

Goede vaders, goede echtgenooten, uitmuntende burgers, verworgen de *thugs* zonder wroeging, en zonder te denken dat zij u dooden. Tusschen den moord, en de daad, die zij verrigten, ligt, volgens hen, een hemelsbreed onderscheid. Zij hebben een eigen Woordenboek, hetwelk men onlangs te *Calcutta* uitgegeven heeft onder den titel van *Ramasina*; waardoor nog meer licht over hunne inrigting verspreid is. Men wist, twintig jaren geleden, dat de reiziger, bij het doortrekken der steppen en bosschen, blootgesteld was aan de ontmoeting van allerbehendigste struikroovers. Maar het groote net van moorden, hetwelk het land bedekt, is eerst trapwijze bekend geraakt. De overheid van *Christour*, de heer WRIGHT, de heeren HALHED en STOCKWELL, in Noord-Indië, meenden veel gedaan te hebben voor de openbare veiligheid, toen zij verscheidene benden van *thugs* uiteen gejaagd hadden, maar de verspreide benden vereenigden zich spoedig weder. Men doodde ze, en zij vernieuwden hunne kaders met versche rekruten; eindelijk nam de Gouverneur-Generaal maatregelen om het rot uit te roeijen. Het middelpunt der verrigtingen werd te *Joubelpore* gevestigd, en de kapitein SLEEMAN met het vervolgen der roovers belast. Ras had men er eene menigte gevangen te *Joubelpore*; talrijke verhooren, bekentenissen van allerhande soort, vergelijking van getuigen, en de overeenstemmende verklaringen van de meesten der hoofden maakten de inrigting bekend, gelijk wij die beschreven hebben. In October 1835 had men 1562 *thugs* in handen, allen min of meer aan dezelfde daad schuldig, waarvan de misdadigsten of invloedrijksten, ten getale van 382, werden gehangen, 382 anderen werden geëxporteerd of tot eeuwigdurende gevangenis veroordeeld.

Afgrijselijke treurspelen hadden het leven dezer *thugs* gekenmerkt. Vijfhonderd jonge soldaten, belast met het overbrengen eener aanzienlijke som naar *Gawilgoer*, werden in éénen nacht verworgd door eene bende van duizend *thugs*, als Cipaijers gekleed. In de Thugsche taal dragen deze feiten een bijzondere benaming, men herinnert ze zich met trotschheid: *de worging der vijfhonderd*, *die der honderd* zijn beroemd. De *Chalisrouh*, (worging der veertig) en de *Soutrouh* (worging der zestig) schitteren met eenen bijzonderen glans. Men hoore het hoofd DOURGA de worging der zestig verhalen:

«Wij wisten, dat de zoon van den bevelhebber der vesting *Gawilgoer*, GHAIAN-SING genaamd, zich met zijn gevolg naar de provincie *Aoude* moest begeven, om er troepen te ligten, en dat hij geld met zich voerde. Zijne bende bestond uit 52 mannen, 7 vrouwen en een bramiensch kind van vier jaren. De *thugs*, dezen togt vernomen hebbende, zonden eenigen hunner behendigsten naar *Joubelpore*; en wij namen onze maatregelen. Aanvankelijk trachtte men de bedekking te scheiden, en verschillende wegen te doen nemen; doch dit ging niet; niemand wilde GHAIAN-SING verlaten. Wij vereenigden dus onze benden, met het besluit om de slagoffers op onbekende en eenzame wegen te brengen, en de eerste gelegenheid waar te nemen, ten einde ze allen af te maken.

«Te *Sehora* haalden wij hen over om den grooten weg te verlaten en over *Chounidie* te gaan, langs uitgestrekte, eenzame vlakten, met struiken, kreupelbosschen en wouden afgewisseld. Zij geloofden ons: wij hadden hun vertrouwen gewonnen. Te *Simarie* gekomen, hadden wij de gunstige plaats, die wij zochten, nog niet gevonden: eenigen onzer gingen uit op verkenning en keerden terug met de tijding, dat er, niet ver verwijderd, eene geschikte plaats was, afgelegen, woest geheel onbewoond. Wij rieden de reizigers na middernacht te vertrekken; ter bestemder tijd begaf men zich op marsch: twee *thugs* gingen nevens elken reiziger, en wij droegen zorg het gesprek steeds gaande te houden. Wij raadpleegden de orakels, die voortreffelijk waren. Op een gegeven teeken, wierp ieder onzer nu den doek, tot strik gevormd, beginnende met de achterhoede, en eindigende met de voorhoede. Allen werden verworgd, uitgenomen het kind. De dag brak aan, wij hadden geen tijd om de lijken te begraven, en legden ze dus tijdelijk aan den oever van den stroom, ze niet zand bedekkende. Het kind namen wij mede naar *Cilberkote*. Den volgenden dag, toen wij begraven wilden, had de stroom de lijken weg gespoeld. — Wat werd er van het kind? — Onze broeder MONGOUL-MABKOUL bragt nam het op en onderwees het in het *Thugismus*; laastleden jaar werd hij te *Sangor* gehangen."

(*Het vervolg hierna.*)

NB. In het artikel *de Thugs*, Arnh. C. 25 April, bevinden zich zinstorende Drukfouten: 1ste kolom, reg. 3 v. ond. staat *vergadering* voor *vergoding*; reg. 9 van het laatst des artikels, *het middel der woesten teppen*, voor het *midden der woeste steppen*.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 27 April. 2 El 7 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 23 D.
Den 28 April. 2 El 6 Palm 2 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 13 D.

Getrouwd:

W. H. HAVERKORN VAN RIJSEWIJK,
Theol. doct. en beroepen Predikant te Noordwijkerhout
en
P. J. VAN DELDEN.

DEVENTER,
den 20sten April
1837.

Eenige kennisgeving.

Getrouwd:

D. J. P. N. GAIJMANS,
Burgemeester van Valburg,
en
C. M. L. VITRINGA.

ARNHEM,
den 27sten April
1837.

Op den huize POLL, te VOORST, beviel, op den 25sten April 1837, voorspoedig van eene welgeschapene dochter, de Hoog Wel Geboren Vrouwe *A. S.* BARONNESSE *SCHIMMELPENNINCK* VAN DER *OIJE*, geboren BARONNESSE VAN *RHEMEN*.

Verkooping van vaste Goederen.

Men is voornemens, ten overstaan van Mr. *FRANS* DE *BOTH*, openbaar Notaris te *'s Heerenberg*, ten huize van den Kastelein *G. J. PIERIK* te *Zeddam*, gemeente *Bergh*, telkens te beginnen des voormiddags ten 10 uren, op Maandag den 29sten Mei 1837, op genot van hooggeld, in massa en in parceelen, bij billetten nader omschreven, in het openbaar te doen veilen, en naar genoegen geldende, op Maandag den 12den Junij daaraanvolgende aan den meestbiedende finaal te verkoopen:

Het GOED en HAVEZATE *DIEPSTEGEN*, waaronder behoren drie BOUWHOEVEN, twee KATERSTEDEN, een AKKERMAALSBOSCH, eene GROVE, SMALLE, en BLOEDTIEND uit ruim 166 Bunders, het REGT van SCHAPENDRIFT, eene PRIVATIVE JAGT over eene uitgestrektheid van circa 200 Bunders, benevens het REGT van KOPPELJAGT onder de Heerlijkheden *Gendringen* en *Etten*, alles in de nabijheid van *Terborg* en *Doetinchem*, aan elkander gelegen, onder de gemeente *Gendringen* en *Wisch*, arrondissement *Zutphen*, en in zijn geheel groot 107 Bunders BOSCH, BOUW- en WEIDELAND.

Op vrachtvrije brieven zijn nadere informatien te bekomen bij den heer Burgemeester van en wonende te *Gendringen*.

§ § † De Notaris Mr. *E. D. HOOGLANDT*, te *Dieren*, is voornemens, om op Woensdag den 3den Mei 1827, aan te vangen des voordemiddags om 10 uur, ten huize van den Kastelein *G. VAN ZADELHOFF*, bij *Dieren*, publiek te verkoopen:

TIEN stuks, zoo guste als dragtige MERRIE-PAARDEN.

TIEN stuks, zoo guste als dragtige KOEBEESTEN.

TWINTIG stuks VETTE SCHAPEN.

TWINTIG stuks OOISCHAPEN met hare LAMMEREN.

Zuivering van legale Hijpotheken.

Bij exploit van den Deurwaarder *GERHARDUS JOHANNES ELSENERUS VAN CAMPEN*, in dato den 23sten Februarij 1837, ten verzoeke van den Hoog Wel Geboren Heer *EDUARDUS LUDOVICUS BARON VAN VOORST* tot *Voorst*, Landeigenaar, wonende op den huize *Westerveld* te *Elden*, is aan den Heer *JOHANNES JOSEPH DEBET*, Ridder van het Legioen van Eer en van de Militaire Willems Orde, Landeigenaar wonende te *Arnhem*, in kwaliteit van toeziende Voogd over de zes minderjarige kinderen van den Hoog Wel Geboren Heer Mr. *JOHANNES NEPOMUCENUS WILHELMUS ANTONIUS BARON VAN HUGENPOTH TOT AERDT*, Regter-plaatsvervanger en Advokaat, wonende te *Arnhem*, en wijlen deszelfs Echtgenoote Mevrouwe *CAROLINE ROSE CLOTILDIS FLAMENT*, en aan den Heer *WILLEM STAATS EVERS*, Officier bij de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te *Arnhem*, met overgifte van kopij der behoorlijk geregistreerde acte van depôt bekend gemaakt, dat de Heer Requirant, ten einde na gemeld onroerend goed van alle legale Hijpotheken te zuiveren, ter Griffie van de Regtbank van Eersten aanleg, zitting houdende te *Arnhem* op den 8sten Februarij 1837 heeft doen deponeren, eene gecollationneerde kopij eener acte van verkoop, den 18den Januarij 1837 voor den Notaris Mr. *WILLEM HENDRIK TAAY* en getuigen, te *Arnhem* gepasseerd, aldaar behoorlijk geregistreerd, waarbij de Hoog Wel Geboren Heer Mr. *JOHANNES NEPOMUCENUS WILHELMUS ANTONIUS BARON VAN HUGENPOTH TOT AERDT* Regter-plaatsvervanger en Advokaat, wonende te *Arnhem*, aan bovengenoemden Hoog Wel Geboren Heer *EDUARDUS LUDOVICUS BARON VAN VOORST* tot *Voorst* voor eene som van zestien duizend guldens, onder de voorwaarden in die acte uitgedrukt, heeft verkocht:

Een HUIS en ERVE, staande binnen *Arnhem*, in de Koningstraat Wijk F. Nommer 66, met KOETSHUIS en STALLING, ORANJERIE, TUIN en verdere dependentien, volgens kadastrale perceelsgewijze legger der Stad *Arnhem*, Sectie O N°. 483, 483a en 484 groot twintig Roeden en vijftig Ellen, — zijnde dat depôt en die insinuatien geschied om te geraken tot de zuivering van dat onroerend goed van legale Hijpotheken, terwijl de bekendmaking daarvan door dit berigt geschiedt ten behoeve van de zoodanigen die bij den Heer kooper onbekend zijn, en uit kracht van legale Hijpotheken inschrijving zouden kunnen nemen, ten einde zoodanige inschrijving binnen den bij de wet bepaalden termijn te bewerkstelligen.

Het geen certificeert.
H. BROUWER,
Procureur.

Publieke Verkooping
VAN
RIJN-VAARTUIGEN.

Op Maandag den 8sten Mei aanstaande, des namiddags ten twee ure, zullen, ten huize van den te *Ruhrort* wonenden Havenmeester, den Heer *W. HEINECKEN*, de navolgende RIJN-VAARTUIGEN, publiek aan de meestbiedenden verkocht worden, als:

Een Rijn-Aak, *Heilbron* genaamd, groot 3221 Cent.
Een idem *Castor* „ „ „ 2436 idem.
Een idem *Mercur* „ „ „ 2640 idem.
Een idem *Venus* „ „ „ 2383 idem.
Een idem *Anna* „ „ „ 2660 idem.
Een idem *Aurora* „ „ „ 2790 idem.
Een idem *Alexander* „ „ „ 2200 idem.
Een idem *Helena* „ „ „ 6259 idem.
Een idem *Iris* „ „ „ 2392 idem.

en verder nog twee andere RIJN-AKEN.

De condities van verkoop zijn bij den Heer *MEINECKEN* te *Ruhrort* voor ieder verkrijgbaar.

---

† § § UIT DE HAND TE KOOP, een TUIN, zeer aangenaam gelegen binnen de stad *Zutphen*, voorzien van goede VRUCHTDRAGENDE BOOMEN; voorts een TUINHUISJE, met geschilderde BOVENKAMER, een heerlijk uitzigt hebbende; beneden eene KEUKEN, met POMP, STOOKPLAATS en verdere gemakken. Te bevragen onder Letter Y, bij den Boekverkooper *W. C. WANSLEEVEN*, aldaar.

---

§ † † Op Maandag den 1sten Mei, des morgens om 10 uur, zal men, ten huize van *E. LOHMAN* verkoopen, RIBBEPLANKEN, POSTEN, SCHALEN, BRANDHOUT, eene zeer goede CALECHE, CHAIS, PAARDEN, een TREKEZEL, TUINBANKEN, TUINSTOELEN, en wat verder te voorschijn zal worden gebragt.

---

† † † In de zeepziederij op de Molenbeek te *Arnhem*, TE KOOP eene partij ZEEPASCH, zeer dienstig tot vruchtbaarmaking van warme en lage gronden.

TE HUUR

Een ruim logeabel BOVENHUIS aan de Rijn-Barrière met 5 behangen KAMERS, KEUKEN, KELDER, aparten opgang, met of zonder STAL, en een vrolijk uitzigt over den Rijn en de Betuw.

Te aanvaarden den 1sten Augustus, en te bevragen bij *P. VAN KARNENBEEK* te *Arnhem*. *Brieven franco.*

---

† † † Op het beste gedeelte van het vrolijke dorp *Dieren*, vlak aan den Straatweg van *Arnhem* naar *Zutphen*, is thans gelegenheid om een of meer fatsoenlijke familien te logeren, voor een of meer maanden of voor een geheel jaar, naar verkiezing, met de volle kost, het gebruik van eenen zeer spatieuse TUIN en van STALLING voor PAARDEN en RIJTUIGEN.

Adres bij den Drukker dezer, onder Lt. H. *Brieven franco.*

---

† † † De POST van VROEDVROUW te *Vaassen*, hebbende eene bevolking van nagenoeg 1800 zielen, vacant zijnde, zoo worden de zoodanigen welke daartoe genegen zijn, opgeroepen, zich, het zij in persoon of met postvrije brieven, voorzien van de noodige getuigschriften, voor den eersten Junij aanstaande, te vervoegen bij den Burgemeester der gemeente *Epe*, waartoe *Vaassen* behoort. Het tractement aan deze betrekking verbonden bedraagt ƒ 80.00

MAGAZIJN VAN MODES
EN
MANUFACTUREN.

De ondergeteekenden hebben de eer aan de Dames te berigten, dat zij de nieuwe MODELLEN van DAMES HOEDEN uit *Parijs* ontvangen hebben.

Ook verwittigen zij het geëerde Publiek, dat zij een heel nieuw en schoon assortiment fijne LAKENS, in alle kleuren, ontvangen hebben, en tevens van verschillende zomer-artikelen tot hun vak behoorende voorzien zijn.

Arnhem, in de Ketelstraat. BAHLMANN en Comp.

Rabais extraordiniare de 10 à 80 du cent.

Grande COLLECTION de LIVRES FRANÇAIS, ANGLAIS, ITALIENS et autres PAPIERS SUPERFINS à Lettres et à Billets; PLUMES METALLIQUES; COUTEAUX DE TABLE; RASOIRS; CISEAUX DORÉS; CIRE et PAINS A CACHETER, etc., etc. Déballés pour *très peu de jours* à Arnhem, Groote Markt N°. 100, par *F. CANONGETTE*, Libraire d'*Amsterdam*.

On trouve dans cette collection des ouvrages de tous genres; PIÉTÉ, JURISPRUDENCE, LITTERATURE, MÉDECINE, HISTOIRE, ÉDUCATION; presque touts les AUTEURS CLASSIQUES et toutes les NOUVEAUTÉS du jour. Touts ces Livres sont *garantis complet* et se vendent prix fixes, la plupart indiqués sur les Catalogues.

NEDERLANDSCHE
STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Dienst tusschen Rotterdam, Arnhem en Keulen.

Van *Rotterdam* naar *Arnhem*, den 1, 2, 5, 6, 7, 9, 11, 12, 14, 16, 17, 19, 21, 23, 25, 26, 28 en 30 Mei 's morgens te 7 ure.

Van *Arnhem* naar *Keulen*, den 2, 7, 12, 17, 22 en 27 Mei, 's morgens te [illegible] ure.

Van *Keulen* naar *Arnhem*, den 4, 9, 14, 19, 24 en 29 Mei, 's morgens te 7 ure.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam*, den 1, 3, 5, 6, 8, 10, 11, 13, 15, 16, 18, 20, 22, 24, 25, 27, 29, 30 en 31 Mei, 's morgens te 9½ ure.

Voor den vervoer van goederen zijn billijke vrachtloonen gesteld.

Daar bij aankomst der Stoombooten te *Vreeswijk* bij den agent *O. KIEWIET*, een Rijtuig gereed staat, om de Reizigers die zulks verkiezen, voor 70 centen per persoon naar *Utrecht* te brengen, tijdig genoeg, om van daar per Diligence naar *Amsterdam* te vertrekken, zoo wordt hierdoor aan het *Publiek* eene gemakkelijke gelegenheid, om gedeeltelijk door middel dezer stoomvaart naar *Utrecht* en *Amsterdam* te reizen, aangeboden.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.